

(א) מעילה י. ע"ש, (ג) ז"ל נמכר ממקומו ביוקר. דק"מ,

»

תורה אור השלם

1 וְחַתְּיָה אֶת פְּנֵי בָרֶם מִהָאֵשׁ יִצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכַל וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יי' בְּשׂוּמֵי אֶת פְּנֵי בָרֶם:

2 אָדָם הוֹעֵה מִדֶּרֶךְ הַשְּׁבִיל בַּקֶּהֶל רָפְאִים יוֹתֵר:

3 וְלֹא יִדַּע בִּי רָפְאִים שָׁם בַּעֲמֻקַּי שְׂאוֹל קְרֹאִיהֶ: מְשִׁלֵי ט י"ח

»

הגהות הב"ח

(א) רש"ם ד"ה אשפות מלכות זבל אינן ראוי' לא למנוח: (ב) ד"ה אין מועלין וכו' דמ"מ אין ממושת הקדש:

»

מוסף רש"י

בור מלאה מים. ראו' לנדק הבית לעשות בו טיט, ולא למנוח. ולפיכך המים נמי לא חזו, ונחלק היו מנשני אלא ממי העילוט שכן מים חיים (מעילה יג). אשפות מלאות זבל. היא עמשה אינה ראויה לא למנוח ולא למנוח. וכן נראה לנדק הבית מלא מים פירות. אמר לי רבי דהאי אילן הוא גפן וראוי למנוח וליקטו' בהו' וראוי ראו' לנדק הבית לא שעני גפן קצין כן ואין לאיץ זמם גינן, ובכורים לא משומקאם שהיו אינם קרנין לגבי המנוח (שם). שדה מלאה עשבים. אינה ראויה לא למנוח ולא לנדק הבית (שם). ואין מועלין במה שבתוכו. דבור ותמלוא מים וכו' היו גידולין (שם). ר' יוסי אומר כו'. לא פליג אלא אשאי ממתן. דת"ק אמר אין מועלין בשדה הקדש כמה שהשטחו לאחר שהוקדש, ור' יוסי סבר מהקדש שדה או אילן מועלין בגידוליה, האילן וגולת ממש בקדש, אבל בור ואשפה ושובך דלאו גידולי ניטה לא פליג ר' יוסי (שם).

»

מוסף תוספות

א. דבפי' הנהגה (מעילה יח): ליפנין מעילה שדה חטא מתורומם. חוס גיטין לט. תורה' עבדא. ב. ואפשר להעמידה כשיש להן כוחיה בנין ותלה בהן ויש מעילה בתלוש ולבטוח חברו כדומכה בשליהו מ' מעילה (כ). נמנין. ג. וק"ל והא כשבאר שם זכה בו ההקדש מדין חצר, [ו]ל' רעטנ"א.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

עד נופח. כלומר אש שמונחה מעלמו כדכתיב תאכלהו אש לא נופח (איזו ב): **שדאיז נשמתן**. כמו ודאזון נפש (דברים כח) ולאדיז [את] נפשך (שמואל א ג): **עד דעבד**. קודשא צריך הוא מאי דבעי בעולם הזה דרכס ללחה כדי

עד נפח עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוח עד מירבא עד שתדאיב נשמתן ואמרי לה עד דעביד מאי דבעי אמר רב יהודה אמר רב כל הפורש מדברי תורה אש אוכלתו שנאמר ונתתי [את] פני בהם מהאש יצאו כל הפורש עצמו מו"ת נופל בגיהנם שנאמר אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח ואין רפאים אלא גיהנם שנאמר ואלא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה: מכר אשפה מכר זבלה וכו': (ב) תנן התם ”כל הראוי למזבח ולא לברק הבית לברק הבית ולא למזבח לא למזבח ולא לברק הבית מועלין בהן ובמה שבתוכן כיצד הקדיש בור מלאה מים אשפות מלאות זבל שובך מלא יונים שדה מלאה עשבים אילן נשוי פירות מועלין בהן ובמה שבתוכן אבל הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים אשפה ואחר כך נתמלאה זבל שובך ואח"כ נתמלא יונים אילן ואחר כך נשא פירות שדה ואחר כך נתמלאה עשבים מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר המקדיש את השדה ואת האילן מועלין בהן ובגידוליהם מפני שהן גידולי הקדש תניא אמר רבי ינאי דברי ר' יהודה בבור ושובך ידברי ר' יוסי בשדה ואילו האי מאי בשלמא

גראין דברי ר' יהודה בבור ושובך ככלל דפליג אשדה ואילן אלא גראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן מכלל דפליג בבור ושובך והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר וכי תימא לדבריו דרבי יהודה קאמר והתניא אמר רבי יוסי אין אני רואה דברי של ר' יהודה בשדה ואילן מפני שהן גידולי הקדש בשדה ואילן הוא דאינו רואה הא בבור ושובך רואה הכי קאמר גראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי בבור ושובך שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן בהן ואין מועלין במה שבתוכן רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אף מועלין במה שבתוכן אמר רבה מחלוקת בשדה ואילן דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי אבל בבור ושובך דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן אמ"ל אביי ואלא הא דתניא הקדישן מלאין מועלין בהן ובמה שבתוכן ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף ואי

פירות. לא למנוח ולא לנדק הבית ולננין לא חזו ולקרצן נמי לא חזו כדכתיב כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ויקרא ג) וזכורים לכהן חפציו צבור או הוריד שם חבית של מים לקרר וכן אם תלה חפציו צאלין או נתן יונים צשובך והניח זבלו צמקוס אשפתו: **וזמה שצטוכן**. אם נהנה מגופן שאכל מן הפירות ומן היונים ומן המים כדנפקא לן צמסכת מעילה צפרק הנהנה מן ההקדש (דף יח: ע"ש) דצמחוצר לקרקע יש מעילה אם נהנה אע"פ שלא פנס ובתלושין לא הויא מעילה עד שיפנס: **אין מועלין כמה שצטוכן**. דס"ל לר' יהודה אין מעילה בגידולין דמשום גרמא דקגרים ליה קרקע הקדש ליגדל אין לנו לעשותו הקדש דמ"מ אין (ט) ממוין דהקדש מעורב צהן: **גראין דברי ר' יהודה**. צמקדיש בור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו דאין מועלין צמה שצמוכן: **צשלמא**. מאי דלמר רבי נראין לי דברי ר' יהודה צבור ושובך דמשמע אבל צדה ואילן דממע אצל צבור ושובך אין נראין לי מכלל דפליג צבור ושובך צצמה: **והא רבי יוסי צצדה ואילן קאמר**. צצדיא וצבור ושובך מודי ליה והכי הוה למימר הלכה כר' יוסי או רואה אני דברי ר' יוסי. ומיהו צצמאי דקאמר נראין דברי ר' יהודה צצור ושובך איכא לאקשויי נמי דהא משמע מכלל דפליג עליה ר' יוסי צצור ושובך וכיון דמסיפא פריך לה צצדיא טפי הך פירכא גופא לא חייס לפרוכי מרישא: **הכי קאמר כו'**. כלומר האי ודברי ר' יוסי דקאמר רבי לאו אנראין קאי לומר ונראין דברי ר' יוסי אלא כן תפרס אותו שדברי ר' יוסי צצדה ואילן אבל צבור ושובך מודי ליה. ורבי לפרושי אתא דצבור ושובך לא פליגי דלא תימא ר' יוסי צצור ושובך נמי פליג וס"ל כר' אלעזר צר' שמעון לקמן בצעמעין דלמר מועלין צמה שצמוכן היכא דהקדישן לצור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו ולדבריו דר' יהודה קאמר לדידי מועלין נמי צצור ושובך דלדס מקנה דצר שלא צא לעולם דקנה לו רשות הקדש אלא לדיך אודי לי מיהא צצדה ואילן דמועלין צגידולין הצאלין ללחר מיתכן משום דקינעי מהקדש וקא"ל ר' יהודה לא קמ"ל רבי דצצור ושובך מודי דלא אליוס רשות מן רשותו כדי הדיוט דאילו צצדיא צצדיא רשות מואס המנלא צצירו (שמות כג) אבל לא צצקהש: **הקדישן ריקנין**. לקמן מפרש אי צצור ושובך אי צצדה ואילן: **דברי הכל כו'**. כר' יהודה ור' יוסי דלא פליגי צהו נמי לעיל: **א"ל אציי**. לרצה רצו הקשה הלכך גרסי' לקמן (ע"ז) אלא אמר רצה כלומר חור צו ופירש כן ולא גרסי' אלא אי איתמר הכי איתמר: **הקדישן מלאין**. סיפא דהך צציימא דהקדישן ריקנין היא דקמני: ור' אלעזר מחליף. החליף שיטתו דלעיל גצי הקדישן ריקנין מועלין צמה שצמוכן והכל קאמר אין מועלין צמה שצמוכן ומשום דמילמא דמימה היא דכ"ש הכל הוה ליה למימר מועלין צמה שצמוכן הלכך קמני מחליף: ואי

ע"מ.

מועליין בו. פי' צקונטי' שיס מעילה צמה שהניח חפציו צצור ואין נראה לר"ם דלמר צהשולא (גיטין דף לט.) וצפרק קמא דסנהדרין (דף טו. טז) וסס) דהמקדיש עבדו אין מועלין צשערו משום דאיתקש לקרקעות אלמא דאין מעילה צצמחוצר א' ואמר נמי צצפרק ולד חטואת (מעילה דף יג. וסס ד"ה ומועלין צהן) דש קלעילין צצדה הקדש מעל ואמר שמע מינה אצק מעלי לה משמע דוקא אצק שנתלש כצר אצל ממתת הצדה לא מעל כיוון שהוא מחוצר ואר"ת דשייכא מעילה צצור כגון שעקר חוליא מן הצור ונהנה ממנה: **לא ואיין מועליין במה שבתוכו**. ד' דלא אמרינן שיקנה חצר הקדש כמו שקונה חצר הדיוט דלמר משום יד איתרצאי ולא מנינו יד להקדש: **דברי רבי יהודה**. ל"ג שאינו צצדר המענה צצמסכת

מעילה (דף יג.) והא דקמני רבי צצציימא נראין דברי רבי יהודה יודע היה רבי דברי יהודה היא: **בשרמא נראין דברי ר' יהודה** בבור ושובך כו'. אין נהקשות אמאי צצלמא הוה דקאמר נראין מכלל דר' יוסי פליג עליה צצור ושובך ורבי יוסי לא פליג אלא צצדה ואילן דולאי נראין דברי רבי יהודה צצור ושובך נימא דמאי לפרש שאף ר' יוסי לא נחלק אלא צצדה ואילן אצל נראין דברי רבי יוסי צצדה ואילן אי אפשר לקיים סס לא נמחק נראין: **הכי קאמר נראין דברי רבי יהודה** כו'. ואיצטריך רבי לאשמועי' דלא נימא לדבריו דר' יהודה קאמר ליה: ואי

גראין דברי ר' יהודה בבור ושובך ככלל דפליג אשדה ואילן אלא גראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן מכלל דפליג בבור ושובך והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר וכי תימא לדבריו דרבי יהודה קאמר והתניא אמר רבי יוסי אין אני רואה דברי של ר' יהודה בשדה ואילן מפני שהן גידולי הקדש בשדה ואילן הוא דאינו רואה הא בבור ושובך רואה הכי קאמר גראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי בבור ושובך שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן בהן ואין מועלין במה שבתוכן רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אף מועלין במה שבתוכן אמר רבה מחלוקת בשדה ואילן דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי אבל בבור ושובך דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן אמר רבי יוסי בשדה ואילן מכלל דפליג בבור ושובך והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר וכי תימא לדבריו דרבי יהודה קאמר והתניא אמר רבי יוסי אין אני רואה דברי של ר' יהודה בשדה ואילן מפני שהן גידולי הקדש בשדה ואילן הוא דאינו רואה הא בבור ושובך רואה הכי קאמר גראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי בבור ושובך שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן בהן ואין מועלין במה שבתוכן אמר רבה מחלוקת בשדה ואילן דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי אבל בבור ושובך דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן אמ"ל אביי ואלא הא דתניא הקדישן מלאין מועלין בהן ובמה שבתוכן ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף ואי

פירות. לא למנוח ולא לנדק הבית ולננין לא חזו ולקרצן נמי לא חזו כדכתיב כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ויקרא ג) וזכורים לכהן חפציו צבור או הוריד שם חבית של מים לקרר וכן אם תלה חפציו צאלין או נתן יונים צשובך והניח זבלו צמקוס אשפתו: **וזמה שצטוכן**. אם נהנה מגופן שאכל מן הפירות ומן היונים ומן המים כדנפקא לן צמסכת מעילה צפרק הנהנה מן ההקדש (דף יח: ע"ש) דצמחוצר לקרקע יש מעילה אם נהנה אע"פ שלא פנס ובתלושין לא הויא מעילה עד שיפנס: **אין מועלין כמה שצטוכן**. דס"ל לר' יהודה אין מעילה בגידולין דמשום גרמא דקגרים ליה קרקע הקדש ליגדל אין לנו לעשותו הקדש דמ"מ אין (ט) ממוין דהקדש מעורב צהן: **גראין דברי ר' יהודה**. צמקדיש בור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו דאין מועלין צמה שצמוכן: **צשלמא**. מאי דלמר רבי נראין לי דברי ר' יהודה צצור ושובך דמשמע אבל צדה ואילן דממע אצל צבור ושובך אין נראין לי מכלל דפליג צבור ושובך צצמה: **והא רבי יוסי צצדה ואילן קאמר**. צצדיא וצבור ושובך מודי ליה והכי הוה למימר הלכה כר' יוסי או רואה אני דברי ר' יוסי. ומיהו צצמאי דקאמר נראין דברי ר' יהודה צצור ושובך איכא לאקשויי נמי דהא משמע מכלל דפליג עליה ר' יוסי צצור ושובך וכיון דמסיפא פריך לה צצדיא טפי הך פירכא גופא לא חייס לפרוכי מרישא: **הכי קאמר כו'**. כלומר האי ודברי ר' יוסי דקאמר רבי לאו אנראין קאי לומר ונראין דברי ר' יוסי אלא כן תפרס אותו שדברי ר' יוסי צצדה ואילן אבל צבור ושובך מודי ליה. ורבי לפרושי אתא דצבור ושובך לא פליגי דלא תימא ר' יוסי צצור ושובך נמי פליג וס"ל כר' אלעזר צר' שמעון לקמן בצעמעין דלמר מועלין צמה שצמוכן היכא דהקדישן לצור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו ולדבריו דר' יהודה קאמר לדידי מועלין נמי צצור ושובך דלדס מקנה דצר שלא צא לעולם דקנה לו רשות הקדש אלא לדיך אודי לי מיהא צצדה ואילן דמועלין צגידולין הצאלין ללחר מיתכן משום דקינעי מהקדש וקא"ל ר' יהודה לא קמ"ל רבי דצצור ושובך מודי דלא אליוס רשות מן רשותו כדי הדיוט דאילו צצדיא צצדיא רשות מואס המנלא צצירו (שמות כג) אבל לא צצקהש: **הקדישן ריקנין**. לקמן מפרש אי צצור ושובך אי צצדה ואילן: **דברי הכל כו'**. כר' יהודה ור' יוסי דלא פליגי צהו נמי לעיל: **א"ל אציי**. לרצה רצו הקשה הלכך גרסי' לקמן (ע"ז) אלא אמר רצה כלומר חור צו ופירש כן ולא גרסי' אלא אי איתמר הכי איתמר: **הקדישן מלאין**. סיפא דהך צציימא דהקדישן ריקנין היא דקמני: ור' אלעזר מחליף. החליף שיטתו דלעיל גצי הקדישן ריקנין מועלין צמה שצמוכן והכל קאמר אין מועלין צמה שצמוכן ומשום דמילמא דמימה היא דכ"ש הכל הוה ליה למימר מועלין צמה שצמוכן הלכך קמני מחליף: ואי

^{[לעיל דאין מועלין ור"א סבר לה כר' יוסי דהואיל דמגופייהו דהקדש הן מועלין אבל בור ושובך דלאו מגופייהו קאתי דברי הכל וכו': ור"א בר"ש מחליף. דאין מועלין במה שבתוכו}

עין משפט‏

נר מצוה

כס א מיי פ"ה מהל' מעילה הלכה א':
ב ב ג ד ה מיי עס הלכה ו':

»

רבינו גרשום

שאינה צריכה ניפוח. זו אש של גיהנם: עד דעבד. האש: מאי דבעי. שאין מי שיכבה: מהאש יצאו מאש של תורה יצאו כדכתיב מימינו אש דת למו: והאש. של גיהנם תאכלם: מדרך השכל. מן התורה: **פיסקא** מכר אשפה. מקום צמקו ג"צ שמתאספים לשם הובל: חנן חתם. במס' מעילה: הקדיש בור מלא מים. דאוי לברק הבית כדי לעשות חומה לתקון הבית ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדייחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לברק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לברק הבית. דלא חזי לשקיעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבד שילוח המים כי

לא א מיי פ"ז מהל'
מכיה הל' י סמנ עשן
פס טושי"ח ח"מ סי' רכ
סעיף טו:

רבינו גרשום

ואי מוקמת לפלוגתייהו
בשדה ואילן אמאי מחליף
הא מנפיייהו קאתי: אלא
אי איתמר הכי איתמר
מחלוקת בבור ושובך דתיק
סבר אין מועלין וכדמפרש
לפלוגתייהו לקמן. והשתא
קא שיל תלמודא בריקנין
פליגי דתיק סבר [אין]
מועלין ורי"א סבר (אין)
מועלין: אין אדם מקנה דבר
שלא בא לעולם. ומשי"ה
לא הקדישין ואין מועלין:
ור"א סבר לה כ"מ. ו
במים הבאים מאמת המים
דרך חצירו בבור או שפשה
כל חצירו במדרון דודאי
ידרו מי בשמי חצירי לבור.
וכן יונים נמי דאחי דרך
שאר שובכין לשובך זה של
הקדש. והני כגון פירות
דקל דודאי אזיל ומקני לשם
הקדש ומשי"ה מועלין: כגון
דאקדיש בור סתם. ולא
אמר בור זה עם מימיו
אנן מקדישין ורי"א סבר
סבר לה כאבדה דאמרי כותש
פריקן דלעיל המקדיש את
השדה לא הקדיש אלא
חרוב המורכב וטון שקמה
משום דהמקדיש בעין רעה
מקדיש: מה דין הדיוט.
אי זבין ליה בור סתם
מצי למימר בריא דאמרי
לך מיא לא זביני לך:
אף דין גבוה נמי. והאל
דהו מים בבור ולא פירש
מצי למימר בריא אקדישית
מיא לא אקדישית. משי"ה
מחליף דאין מועלין ורבנן
סברי דמועלין: ומקשי וכו'
דין הדיוט. אם מכר הבור
לא מכר מימיו והאנן תנן
וכו': יחידאה הוא. ולא הוי
עיקר כותיה:

(א) נראה דמכר כאלו וז"ל
דק"ל דלאס מקשה דבר
שז"ל לפיכך מועלין כן.

עמ': המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

(א) וינמנו כג. קדישין סב:
עמ: גיטין יג. מב: ב"מ טו:
גב: לקמן קדי: קהל: קמח:
קמ"א. ט. רש"ל מ"ו, א. ולעיל
עמ"ל. ד. ז"ל לאמר רש"ש,
ט. ז"ל ב"מ קפ"א.

הגהות הב"ח

(א) גב' מצי אמר ליה צירא:
(ב) רש"ב"ם ד"ה וחי בשדה
כו' דלא נשך ממוכר אבל חי
צבור: (א) ד"ה סבר וכו'
דספירא ליה בעין: (ז) תוס'
ד"ה אכל וכו' ויקנין ואח"כ
נתמלא:

מוסף רש"י

מכר בור. של מים מסומן
(לעיל עמ').

מוסף תוספות

א. וכו' שהקדישין. רבנו
יונה. ב. [ד]טעמא דרי"א
בר"ש. דקסבר מכר בור
דלא מכר את מימיו וה"ה
להקדיש שס. ג. אלא רבה
סברא דנפשיה קאמר,
דסבר לה כו' ר"י. ומקני
לה בהכי. רמב"ן וע"ש.
ד. הרוב גוססין למיתה
(גיטין כח). רבנו יונה.
ה. ועבדי מלאכה. דמותר
להיות עבדי דאחי. רמב"ן.
ו. דתרי גונוי איכא
ברשב"ליל חד מנייהו
שב"ליל כלל. ואחד שהוא
בעולם אבל אינו ראוי
להיות מקנה בעולם לא בא
לעולם כלל. ובאיתו
שליב"ל כלל ס"ל לרי"מ דלא
מקיני אלא היכא דעבידי
דאחי כגון פירות דקל אבל
ההיא שהגוף בעולם אפ"י
שאנו ראוי להיות נקנה
מעבדיו, כאלו לא בא
לעולם. ס"ל לרי"מ דהיכא
שהקנהו לאחר שיהא ראוי,
קניו ליה אפ"י דלא עבידי
דאחי. מידוע ה"ן ב"מ ג:
ד. דכל שהוא ברשות אדם
מסוים ראוי הוא לפייסו
וחשוב כאילו עבדי דאחי
משא"כ באלו שאינם
ברשות אדם כאילו אינם
בעולם דמי כי המים
שבבעב"ם מי יביאם לידו וכן
היונים הפורחים באויר.
יב"ש. ח. עין ברנצ"ן מה
שמרן. ט. שהרי כיון
שהקדיש הבור והשובך,
כשיבאו שם המים והיונים,
אינו זוכה בהם דהא לאו
חצרו הם. רבנו יונה.

ואי בשדה ואילן. פליגי לעיל גבי הקדישין ריקנין וה"ה צסיפא אמאי
מחליף כ"ש הכא דמועלין זמנה שצמחין דליכא תרמי גידולי הקדש
וגם הקדיש הכל צימד ללא גרע ממוכר (ט) אלא אי צבור ושובך
מוקמת לה איכא לפרושי טעם מחלוקתן צמלחין וריקנין כדמפרש
לקמן אבל בשדה ואילן ליכא למיטב
טעמא אמאי מחליף: ה"ג אלא
אמר רב מחלוקת כו'. מחלוקת
דמלאין וריקנין צבור ושובך כדמפרש
ואזיל אבל בשדה ואילן צין מלאין
צין ריקנין דברי הכל מועלין בהן
וצמנה שצמחין כרבי יוסי דנימוקין
עמו: פלוגתא דר"מ ורבנן. גבי
האומר לאשה הרי את מקודשת לי
ע"מ"י שאתגיייר ע"מ"י שאתגייירי כו'
בהרבה מקומות: אימור דשמעת
ליה לר"מ כגון פירות דקל שהמוכר
פירות דקל לחצירו אפ"י שעדיין
לא צאו לעולם אינו יכול לחזור בו
משיבא לעולם דהא ודאי עבדי
לאתו דומיא דע"מ שאתגיייר דדעתיה
לאיגיורי וכו' האי גוונא נמי מפרשינן
לע"מ שאתמחר ע"מ שאתמחר
כו' שהצטיחו רבו לשמרו. ומיהו
ר"מ לא איירי בפירות דקל אלא רב
הונא דקאי כוותיה שמתקטת צימות
צפ' האשה רבה (דף גז). דלאמר רב
נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב
כרבי ינאי ורבי ינאי כרבי חיאי ורבי
חיאי כר"מ וכולוהו ספירא לכו' אדם
מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא
מאי היא דאימנר המוכר פירות

ואי בשדה ואילן אמאי מחליף אלא אמר רבה
מחלוקת בבור ושובך אבל בשדה ואילן
דברי הכל מועלין בהן ובמה שבתוכן ובבור
ושובך בריקנין במאי פליגי ובמלאין במאי
פליגי בריקנין פליגי בפלוגתא דרבי מאיר
ורבנן דתנא קמא סבר לה כרבנן דאמרי
אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ור"א
ברבי שמעון סבר כר"מ דאמר (א) אדם מקנה
דבר שלא בא לעולם אימור דשמעת ליה
לרבי מאיר כגון פירות דקל דעבידי דאחי
הני מי יימר דאחי אמר רבא משכחת לה
במים הבאין דרך חצרו לבור ויונים הבאין
דרך שובכו לשובך ובמלאים במאי פליגי
אמר רבא כגון שהקדיש בור סתם ור' אלעזר
ברבי שמעון סבר לה כאבדה דאמר דנין דין
גבוה מדין הדיוט מה דין הדיוט מצי אמר (ב)
בירא זביני לך מיא לא זביני לך אף דין
גבוה בירא אקדיש מיא לא אקדיש (ו) ות"ק
סבר אין דנין דין גבוה מדין הדיוט ודין
הדיוט לא והתנא (ג) מכר בור מכר מימיו אמר
רבא מתני' יחידאה היא דתנא (ד) מכר בור לא
מכר מימיו ר' נתן אומר מכר בור מכר מימיו:
מתני'

דקל לחצירו אמר רב הונא עד שלא צאו לעולם יכול לחזור בו משצאו
לעולם אינו יכול לחזור בו: הני מי יימר דאחי. אס לא יציא מצי
וישפון לתוך הבור או יציא יונים לשוּבך: הבאים דרך חצירו. שצבור
עשוי במקום מדרין דממילא אחו לצבור: דרך שצובו. הסומן ליה
דודאי עבדי דאחי יונים הנולדים לשוּבך ריקן זה. ודוקא שצובו אבל
שוּבך של אחרים יכולין הן לעכב שלא יצאו ללכ"ו (ו) ונל דמי לפירות
דקל) צמס רבינו זקני מ"כ: סבר לה כצובו. בשליה המוכר את
הצית (לעיל עמ'). דלאמר המקדיש את השדה לא הקדיש אלא חרוב המורכב כו'
ומפרשי גמ' (לעיל עמ'): דספירא (א) צעין רעה מקדיש דנין דין גבוה מדין
הדיוט כו' והלכך כי היכי דהדיוט המוכר צור סתם לא מכר את
מימיו כדמפ' צמקון ודלא כמתני' דלאמר מכר צור מכר מימיו אף
דין גבוה כו' ומיהו היכא דאין צו מים צשעת הקדש קדשי המים
הצאין לאחר מכאן דלאס מקנה דבר שלא בא לעולם ודעתו היה
להקדישן דדצבר שלא זכה צו עדיין ליכא למימר עין רעה אבל
כשהצור מלא מים והמים והצור שלו הן והוא הקדיש הצור איכא
למימר דהמים שייך לעצמו ורבנן דפליגי עליה ספירא לכו' דצעין
יפה מקדיש אי נמי ספירא לכו' כרבי נתן דלאמר מכר צור מכר
מימיו ולא גרע הקדש מהדיוט: מסני' יחידאה היא. רב נתן קאמר
לה אבל רבנן פליגי עליה. מיהו הלכתא כמתני' דלאמר צימות
(דף גז): דסתם צמתני' ומחלוקת צברייתא הלכה כסתם דמתני'
ואע"ג דקאמר יחידאה היא לאו למימר דלא ספירא לן כוותיה אלא
לאשמעינן דרבי אלעזר כרבי שמעון ספירא ליה כרבנן אבל
כשאמורא אומר דבר מדעתו לפסוק הלכתא היתר או איסור או דין
ומקשי ליה ממתני' ומשני יחידאה היא לא ספירא לן כי היכא משנה
דלאמורא סמכין וכמ"ד האמורא לית הלכתא כמתני' דמי:
מתני'

צמלחין וריקנין ריקנין וה"ה צסיפא אמאי
מחליף כ"ש הכא דמועלין זמנה שצמחין דליכא תרמי גידולי הקדש
וגם הקדיש הכל צימד ללא גרע ממוכר (ט) אלא אי צבור ושובך
מוקמת לה איכא לפרושי טעם מחלוקתן צמלחין וריקנין כדמפרש
לקמן אבל בשדה ואילן ליכא למיטב
טעמא אמאי מחליף: ה"ג אלא
אמר רב מחלוקת כו'. מחלוקת
דמלאין וריקנין צבור ושובך כדמפרש
ואזיל אבל בשדה ואילן צין מלאין
צין ריקנין דברי הכל מועלין בהן
וצמנה שצמחין כרבי יוסי דנימוקין
עמו: פלוגתא דר"מ ורבנן. גבי
האומר לאשה הרי את מקודשת לי
ע"מ"י שאתגיייר ע"מ"י שאתגייירי כו'
בהרבה מקומות: אימור דשמעת
ליה לר"מ כגון פירות דקל שהמוכר
פירות דקל לחצירו אפ"י שעדיין
לא צאו לעולם אינו יכול לחזור בו
משיבא לעולם דהא ודאי עבדי
לאתו דומיא דע"מ שאתגיייר דדעתיה
לאיגיורי וכו' האי גוונא נמי מפרשינן
לע"מ שאתמחר ע"מ שאתמחר
כו' שהצטיחו רבו לשמרו. ומיהו
ר"מ לא איירי בפירות דקל אלא רב
הונא דקאי כוותיה שמתקטת צימות
צפ' האשה רבה (דף גז). דלאמר רב
נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב
כרבי ינאי ורבי ינאי כרבי חיאי ורבי
חיאי כר"מ וכולוהו ספירא לכו' אדם
מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא
מאי היא דאימנר המוכר פירות

ואי בשדה ואילן אמאי מחליף אלא אמר רבה
מחלוקת בבור ושובך אבל בשדה ואילן
דברי הכל מועלין בהן ובמה שבתוכן ובבור
ושובך בריקנין במאי פליגי ובמלאין במאי
פליגי בריקנין פליגי בפלוגתא דרבי מאיר
ורבנן דתנא קמא סבר לה כרבנן דאמרי
אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ור"א
ברבי שמעון סבר כר"מ דאמר (א) אדם מקנה
דבר שלא בא לעולם אימור דשמעת ליה
לרבי מאיר כגון פירות דקל דעבידי דאחי
הני מי יימר דאחי אמר רבא משכחת לה
במים הבאין דרך חצרו לבור ויונים הבאין
דרך שובכו לשובך ובמלאים במאי פליגי
אמר רבא כגון שהקדיש בור סתם ור' אלעזר
ברבי שמעון סבר לה כאבדה דאמר דנין דין
גבוה מדין הדיוט מה דין הדיוט מצי אמר (ב)
בירא זביני לך מיא לא זביני לך אף דין
גבוה בירא אקדיש מיא לא אקדיש (ו) ות"ק
סבר אין דנין דין גבוה מדין הדיוט ודין
הדיוט לא והתנא (ג) מכר בור מכר מימיו אמר
רבא מתני' יחידאה היא דתנא (ד) מכר בור לא
מכר מימיו ר' נתן אומר מכר בור מכר מימיו:
מתני'

על יצמתו (שם דף טו). ולאחר שימות צעלין ואחתיין גוססין
ושיחלוץ לך דמיך דמנזות חלימה קודמת למנזות יצום אפ"י צחוללת ולא
מתייצמת וקשה דלאמר צפ' אע"פ (כמוצות דף גמ): המותר ר"מ אומר
הקדש ומפרש גמ' דקדוש לאחר מיתה קאמר דלאמר ר"מ מקדיש
דבר שלא בא לעולם אע"ג דלא עביד דאחי שמתה היא קודם
הבעל ולא אפשר לאוקומי גוססתה שהרי עושה מלאכה כדתנן הרי
זו עושה ואוכלת ו"ל צחולה וחקנה (ו) וה"י אליעזר מפליר"א אומר
דכיון שהגוף בעולם אלא שאינו ראוי לקנין כמו כל הנך חשוב כמו
עבידי דאחי ומותר דקדוש אע"פ שאינו בעולם ולא עביד דאחי שמתה
האשה קודם מ"מ כיון שהמותר מיהו עביד דאחי חשוב הוא כאילו
בעולם כבר ואם היה בעולם לא הוי צעין שיהא זה עביד דאחי
שמתה היא לפני הבעל וא"ת והא דפריך הכא מי יימר דאחי הא
לא צעין דעביד דאחי דצבר שיטנו בעולם והמים הן בעולם ו"ל
הא לא חשיב בעולם כיון דליתנהו קמ"ן עוד י"ל דפירות דקל וכולוהו
דליכא צהא אלא מי יימר אחו חשיב עביד דאחי וצפרק המפקיד
(ב"מ דף גז): וסמ' לא חשיב כפל עביד דאחי משום דליכא טובא מי
יימר דלאמר התם מי יימר דמיגנצא ואת"ל דמיגנצא מי יימר דמשכתה
גנצא ואת"ל דמשכתה גנצא דלמא מודה ומיפטר אבל קשה מהן
דהכא אע"ג דליכא אלא חד מי יימר לא חשיב ליוני שובך ולמי
הצור עבידי דאחי (ו) ומיהו צלאו הכי קשיא לר"י אמאי לא חשיב לכו'
עבידי דאחי כמו פירות דקל שהרי אורחא דמילתא הוא שמתמלא
שובך יונים וכן הצור מתמלא מים כשהגשמים יורדין שלא היו שומים
בכל א"י אלא מי גשמים ועוד קשה דמשמע אי הוו עבידי דאחי הוה
ניחא ליה אכתי תקשי ליה היאך המים והיונים קדושים אפי' אדם
מקדיש דבר שלא בא לעולם שהרי מנח חצרו של הקדש אינם קדושים
דאין חצר להקדש כדפרישית לעיל ומכא מה שמקדיש נמי אינן
קדושים דהיאך יכול להקדיש דבר שלעולם לא יבא צרשותו ולא יזכה צו לעולם (ו) ונראה לר"י דה"פ מי יימר דאחי לרשותו שזכה צמלחין וריקנין ריקנין וה"ה צסיפא אמאי מחליף כ"ש הכא דמועלין זמנה שצמחין דליכא תרמי גידולי הקדש וגם הקדיש הכל צימד ללא גרע ממוכר (ט) אלא אי צבור ושובך מוקמת לה איכא לפרושי טעם מחלוקתן צמלחין וריקנין כדמפרש לקמן אבל בשדה ואילן ליכא למיטב טעמא אמאי מחליף: ה"ג אלא אמר רב מחלוקת כו'. מחלוקת דמלאין וריקנין צבור ושובך כדמפרש ואזיל אבל בשדה ואילן צין מלאין צין ריקנין דברי הכל מועלין בהן וצמנה שצמחין כרבי יוסי דנימוקין עמו: פלוגתא דר"מ ורבנן. גבי האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ"י שאתגיייר ע"מ"י שאתגייירי כו' בהרבה מקומות: אימור דשמעת ליה לר"מ כגון פירות דקל שהמוכר פירות דקל לחצירו אפ"י שעדיין לא צאו לעולם אינו יכול לחזור בו משיבא לעולם דהא ודאי עבדי לאתו דומיא דע"מ שאתגיייר דדעתיה לאיגיורי וכו' האי גוונא נמי מפרשינן לע"מ שאתמחר ע"מ שאתמחר כו' שהצטיחו רבו לשמרו. ומיהו ר"מ לא איירי בפירות דקל אלא רב הונא דקאי כוותיה שמתקטת צימות צפ' האשה רבה (דף גז). דלאמר רב נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב כרבי ינאי ורבי ינאי כרבי חיאי ורבי חיאי כר"מ וכולוהו ספירא לכו' אדם מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא מאי היא דאימנר המוכר פירות

על יצמתו (שם דף טו). ולאחר שימות צעלין ואחתיין גוססין
ושיחלוץ לך דמיך דמנזות חלימה קודמת למנזות יצום אפ"י צחוללת ולא
מתייצמת וקשה דלאמר צפ' אע"פ (כמוצות דף גמ): המותר ר"מ אומר
הקדש ומפרש גמ' דקדוש לאחר מיתה קאמר דלאמר ר"מ מקדיש
דבר שלא בא לעולם אע"ג דלא עביד דאחי שמתה היא קודם
הבעל ולא אפשר לאוקומי גוססתה שהרי עושה מלאכה כדתנן הרי
זו עושה ואוכלת ו"ל צחולה וחקנה (ו) וה"י אליעזר מפליר"א אומר
דכיון שהגוף בעולם אלא שאינו ראוי לקנין כמו כל הנך חשוב כמו
עבידי דאחי ומותר דקדוש אע"פ שאינו בעולם ולא עביד דאחי שמתה
האשה קודם מ"מ כיון שהמותר מיהו עביד דאחי חשוב הוא כאילו
בעולם כבר ואם היה בעולם לא הוי צעין שיהא זה עביד דאחי
שמתה היא לפני הבעל וא"ת והא דפריך הכא מי יימר דאחי הא
לא צעין דעביד דאחי דצבר שיטנו בעולם והמים הן בעולם ו"ל
הא לא חשיב בעולם כיון דליתנהו קמ"ן עוד י"ל דפירות דקל וכולוהו
דליכא צהא אלא מי יימר אחו חשיב עביד דאחי וצפרק המפקיד
(ב"מ דף גז): וסמ' לא חשיב כפל עביד דאחי משום דליכא טובא מי
יימר דלאמר התם מי יימר דמיגנצא ואת"ל דמיגנצא מי יימר דמשכתה
גנצא ואת"ל דמשכתה גנצא דלמא מודה ומיפטר אבל קשה מהן
דהכא אע"ג דליכא אלא חד מי יימר לא חשיב ליוני שובך ולמי
הצור עבידי דאחי (ו) ומיהו צלאו הכי קשיא לר"י אמאי לא חשיב לכו'
עבידי דאחי כמו פירות דקל שהרי אורחא דמילתא הוא שמתמלא
שובך יונים וכן הצור מתמלא מים כשהגשמים יורדין שלא היו שומים
בכל א"י אלא מי גשמים ועוד קשה דמשמע אי הוו עבידי דאחי הוה
ניחא ליה אכתי תקשי ליה היאך המים והיונים קדושים אפי' אדם
מקדיש דבר שלא בא לעולם שהרי מנח חצרו של הקדש אינם קדושים
דאין חצר להקדש כדפרישית לעיל ומכא מה שמקדיש נמי אינן
קדושים דהיאך יכול להקדיש דבר שלעולם לא יבא צרשותו ולא יזכה צו לעולם (ו) ונראה לר"י דה"פ מי יימר דאחי לרשותו שזכה צמלחין וריקנין ריקנין וה"ה צסיפא אמאי מחליף כ"ש הכא דמועלין זמנה שצמחין דליכא תרמי גידולי הקדש וגם הקדיש הכל צימד ללא גרע ממוכר (ט) אלא אי צבור ושובך מוקמת לה איכא לפרושי טעם מחלוקתן צמלחין וריקנין כדמפרש לקמן אבל בשדה ואילן ליכא למיטב טעמא אמאי מחליף: ה"ג אלא אמר רב מחלוקת כו'. מחלוקת דמלאין וריקנין צבור ושובך כדמפרש ואזיל אבל בשדה ואילן צין מלאין צין ריקנין דברי הכל מועלין בהן וצמנה שצמחין כרבי יוסי דנימוקין עמו: פלוגתא דר"מ ורבנן. גבי האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ"י שאתגיייר ע"מ"י שאתגייירי כו' בהרבה מקומות: אימור דשמעת ליה לר"מ כגון פירות דקל שהמוכר פירות דקל לחצירו אפ"י שעדיין לא צאו לעולם אינו יכול לחזור בו משיבא לעולם דהא ודאי עבדי לאתו דומיא דע"מ שאתגיייר דדעתיה לאיגיורי וכו' האי גוונא נמי מפרשינן לע"מ שאתמחר ע"מ שאתמחר כו' שהצטיחו רבו לשמרו. ומיהו ר"מ לא איירי בפירות דקל אלא רב הונא דקאי כוותיה שמתקטת צימות צפ' האשה רבה (דף גז). דלאמר רב נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב כרבי ינאי ורבי ינאי כרבי חיאי ורבי חיאי כר"מ וכולוהו ספירא לכו' אדם מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא מאי היא דאימנר המוכר פירות